

1948-06-01

AFSENDER

Johanne Christine Larsen

MODTAGER

Astrid Warberg-Goldschmidt

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Datoen er skrevet øverst s. 1

Generel kommentar:

Jomfru Marie er i denne
sammenhæng formodentlig Marie
Larsen.

Titterne var søstrene Karen og Marie
Warberg. De voksede op på Glorup,
hvor deres far var godsforvalter.
Det vides ikke, hvem Dr. Bech var.

Afsendersted:

Lindøgaard pr. Dræby St.

Afsenderinfo (lakstempel, adresse
m.m.):

Adressen er skrevet på kuvertens
bagside

Modtagersted:

Hareskov, Bakkevej 12

Modtagerinfo (udskrift, tilskrift m.m.):

Adressen er skrevet på kuvertens
forside

Omtalte personer:

Gustav Helms

Adolph Larsen

Marie Larsen

Axel Müller

Lauritz Pedersen

Ellen Sawyer

Karen Warberg

Marie Warberg

Lise Warberg Larsen

Laura Warberg Petersen

Arkivplacering:

Kerteminde Egns- og Byhistoriske
Arkiv, BB0574

Trykt udgave:

Nej

Proveniens:

Testamentarisk gave til Østfyns

Museer fra Laura Warberg Petersen

DOKUMENTINDHOLD

Johanne C. Larsen tror, at Astrid Warberg-Gs mavesmerter skyldes, at hun ikke kan tåle det hårde arbejde.

De to søstres fælles ferie var dejlig og kan måske gentages et billigere sted.

Titterne (Karen/Nina og Marie Warberg) var søde, men Johanne er ikke enig med dem om fredsbevægelserne. Det er dog fint, at de er religiøse. På Glorup har man dårlig smag. Johanne har altid glædet sig over, at Adolf/Agraren Larsen har god smag.

Lauritz Petersen er et dejligt menneske.

Ellen Sawyer spurgte engang pastor Helms, om han kunne omvende hende.

Lille Lise Warberg er sød og siger nogle sjove, modne ting.

Adolf og Johanne Larsen har kørt en tur ved marken og set på klydereder.

TRANSSKRIFTION

[Håndskrevet på kuvertens forside:]

Xxx

Modt. 3' Juni 1948.

(min 44 års bryllupsdag – m. Alfred!)

Mors + Dis's ophold (8 dage?) nej 10 dge ["nej 10 dge" indsat over linien] på Nyborg Strand er omtalt.

Fru A. Warberg Müller

Bakkevej 12

Hareskov.

26-2-2000.

Bibbe-Kerteminde.

[Håndskrevet på kuvertens bagside:]

Lindøgaard Dræby St, Fyen.

[Trykt på label:]

F.E. BORDIN A/S KBHVN

MÆRKAT NR. 3976

Dansk Sømandsmission i fremmede havne

[I brevet:]

Lindøgaard

1_ste_ Juni 1948.

Kæreste lille Dis

Tusind Tak for dit lange gode Brev i Gaar. Ja, godt skriver jeg, men det var da nu langt fra godt, at du igen fik de Mavesmerter. Jeg synes, at naar det holdt op allerede paa 2den Dag, da vi kom til Nyborg, var borte alle de 11-

12 Dage, du havde Ferie og du ["du" indsat over linjen] fik det igen, saa snart du begyndte at arbejde, saa tyder det rigtignok stærkt på, at det er det legemlige Arbejde, du ikke kan taale – og det er saa sandelig ingen Trøst. Du husker nok, at jeg formodede det var nervøst, men hvis den Formodning var rigtig, så skulde man tro, at den Restitution, som Ferien gav dig, skulde have været længere, saa du ikke øjeblikkelig skulde faa de Smerter igen; med mindre naturligvis, at det virkede som et Chok for dig at finde Huset i Uryd ved din Hjemkomst?? Hvis det var Tilfældet, kunde det maaske alligevel være en rigtig Diagnose med Nerverne. Men godt, at han vil indlægge dig og faa det rigtig undersøgt. Det er rigtignok skidt, lille Dis, for det tager jo altfor meget paa dine i Forvejen svage Kræfter. Gud være lovet, at Jomfru Marie vil tage med Jer til Småland, så du ikke behøver at skuffe dem. Gid I dog nu kunde faa lidt godt Vejr, saa maaske de gode Traveture i det underskønne Vejr vil hjælpe dig. Hvor sødt af Axel at han fik lavet alt det i de to Stuer, mens du var borte – ja Lauritz skal nu være godt vaagen, om han skal naa at stikke Axel som Ægtemand. Ja, du har rigtig nok Ret i, at det var en liflig Tid, vi havde, og det er jo ikke alene mens det staar paa, at man har Glæde af det, jeg tænker saa tit paa det og gen-nyder det. Jeg er lige ved at give de to liflige Stunder i Feriehusets Solkrog Prisen, hvor var der dejligt og fredeligt og smukt. Ogsaa Markvandringen ved den nedlagte Rævefarm, og Siestaen paa den stille Sportsplads – ja, det var jo dejligt altsammen. Og selvfølgelig først og sidst Samværet med vi to alene, det gaar kun alt for sjældent paa. Ved du, hvad vi maaske kunde have gjort – men ikke gjorde: at forhøre os om et eller andet Sted der, som ikke vil have 17 Kr. om Dagen, og som alligevel er i Nærheden af Skov. Egentlig kan vel baade du og jeg nok nøjes med at have Strand lidt paa Afstand; se den kan man jo altid der i Nyborg. Gid man var rigere.

2)

Ja, Glorupopholdet var en Oplevelse; den rent ud sagt overraskede mig; jeg havde ikke tænkt mig, at vi havde faaet saa meget ud af den, jeg har heller aldrig været Titte paa saa nært Hold eller vidst, at hun var et saa betydeligt Menneske for det er hun jo absolut jeg har aldrig vekslet Brev med hende, det er altid Nina, den søde gode Nina, som jo ikke rangerer just saa højt intellektuelt set. "Hun japper saa meget i sin Tale", skriver du, ja, det er saa karakteristisk, men det er intet imod, naar man taler i Telefon med hende; saa spørger hun om et eller andet, men uden at høre Svaret kvidrer hun videre, og ud over al den Kvidren bliver det ikke til noget. Men trods Slægtsfølelsen over for Titte, er der nu meget som skiller hende fra os i Meninger; lagde du f. Eks. Mærke til den Foragt hvormed hun omtalte

Fredsforeningen, som dog er Fredsbestræbelser fordi det, de gør og vil, er at opdrage Mennesker til at føle Fredsvilje, de begynder efter min Mening netop der, hvor der skal begyndes: at prædike Fredshigen ind i Menneskementaliteten, og det er nu et lidt trist Standpunkt at foragte det; og meget militært indstillet kan du tro, de er. At de er ortodoxe med Religionen, synes jeg ikke gør noget, det er jo et privat og beundringsværdigt Anliggende – nu vrøvler jeg – jeg mener, at det sikkert er deres Religion, som faar dem til at være saa gode, som de er og saa redebone til at yde deres Medmennesker Hjælp, og det er jo da beundringsværdigt. Det smukke Forhold som er mellem dem er jo et helt Mønster for Søstre, selv du og jeg, som staar hinanden saa umaadelig nær, kan af og til "skurre i lidt" Den daarlige Smag søm stødte dig en Del, ser jeg slet ikke; det er simpelthen Glorup, som det altid har været, og hvor langt ["langt" overstreget] jeg har færdedes langt mere end du; hvem ved, om deres Smag ikke godt kunde være udviklet, hvis de nogensinde havde været ude for lidt Paavirkning i den Retning; vi har jo anderledes færdedes i Kredse, hvor god Smag er det normale. Det har altid glædet mig, at Agraren har saadan en god Smag; ja, den er langt sikrere end min, for det betyder jo meget og er et stort Plus ved et Menneske, at han eller hun har en god Smag.

Ja, hvor Bibbe dog er lykkelig, Og hvor Lauritz er et henrivende Menneske; jeg kommer til at holde mere og mere af ham for hver Gang jeg er sammen med ham, der var

3)

noget helt overjordisk ved ham den Aften, da han saa varmt, saa klart og saa enkelt fortalte os om ["om" indsat over linjen] om sin religiøse Indstilling; det gik igennem mig: hvor jeg dog elsker dig Lauritz, og hvor du er et vidunderlig Menneske. Du sagde ved den Lejlighed "Det er nu din Vej, Lauritz, og jeg må sige, at hvis jeg kunde være saa lykkelig overhovedet at have en Vej, saa vilde jeg helst have den, han der viste os. Apropos – det om at have en Vej – Elle har fortalt mig, at hun en Gang sagde til Pastor Helms (Valgmenighedspræst i Kjerteminde og en udmærket Mand): Hør Pastor Helms, kunde De dog ikke prøve at omvende mig, for jeg vilde saa gerne omvendes", men det mente han nu ikke, at han kunde, sagde Elle, saa det blev ikke til noget. NB: Elle sagde det ikke for at være vittig, men i fuldt Alvor. Ligner det ikke Elle? Det var kedeligt, at du ikke fik set lidt mere til hende, men du kan ellers tro, jeg fortrød ikke, at jeg ikke havde overtalt dig til at blive her på Lindøgaard, for her har været saa isnende koldt. Jeg har slet ikke prøvet at varme Dagligstuen op, men er flyttet herved i Spisestuen igen. Varmt har her dog

ikke været, for vi har forlængst faaet Sommerfyret i Komfuret, saa det giver kun en Smule Lunkelse her ind, men dog nok til at jeg har kunnet klare mig, [komma overstreget] med Vinterkluns paa og mit gode varme Tante Else-Tæppe om mig. Det var nu rart, at du naaede at faa Ungerne at se og morsomt at du syntes Lise var sød. Jeg havde hende hele Dagen i Gaar, og hun var saa henrivende, den glade lille Unge. Hun er saa pudsig med alle sine voksne Udtryk, f. Eks. sagde hun i Gaar, da hun drak Mælk: naa da, hvor jeg bæller i mig, hendes Ordforraad er vist nok ret enestaaende af et Barn paa 3 Aar; og saa er hun et lille Følelsesmenneske; da Agraren fulgte hende hjem i Gaar, lagde hun sin lille Kind paa hans Haand da han gik med hende ved Haanden, saa op paa ham og sagde: jeg holder saa meget af dig. Var det ikke sødt? - - Jo Tak, lidt Regn har vi da faaet, jeg antager lidt op imod 20 Mm. og det har rettet Afgrøderne godt op. Jeg havde en herlig Formiddag i Gaar - nej, i Dag, hvor vi har haft rigtig et yndigt Maj-Vejr. Agraren satte Molly for Giggen og kørte mig rundt i Markerne helt ud i den yderste Fold og saa ad Strandkanten hjem, det var en vidunderlig Oplevelse
Ja saa kun tusinde Hilsner baade til dig og Axel! Rejser I saa d. 13de Juni? Din Junge.

[Skrevet på bagsiden af første side; fortsat fra ark 2:]

han kunde ikke vide at Manden var usikker, han var ansat og havde været det længe i det Firma hvor han havde købt Malkemaskinen Men han - Manden - havde snydt i Skat og faaet en Bøde paa 20.000 Kr. og det kan han ikke klare. Men de kan jo

[Skrevet langs venstre margen på bagsiden af første ark:]

ogsaa lade være med at snyde! Ja saa kun tusinde Hilsner baade til dig og Axel! Rejser I saa d. 13_de_ Juni? Din Junge

[Skrevet øverst på hovedet på ark 2:]

Nu bliver det vist ikke til mere, lille Dis, for denne Gang, lad mig tilsidst sige dig tusind Tak for det gode ...

[Skrevet langs venstre margen ark 2:]

mest 1150 Kr til Termin idet han solgte ...

[Skrevet på hovedet øverst på bagsiden af ark 2/s. 4:]

Naar Dr. Bech siger, at hele Hareskov vist er et usundt Sted at bo, saa er der dog alligevel lidt om vores Snak, selv om det ikke netop gælder selve Jeres Hus; men du ved nok, at siden jeg fik at vide, at der aldrig er Aftentaager har jeg taget mine Ord

[Skrevet langs venstre kant på forsiden af ark 2/s. 3:]

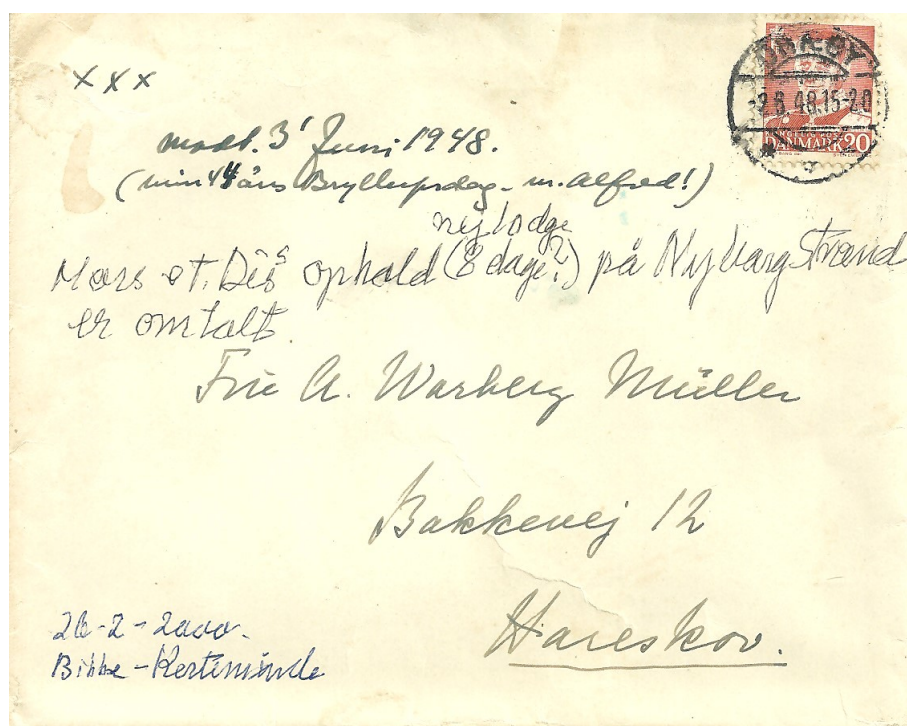
i mig; Erikshaab var sikkert ogsaa et meget usundt Sted at bo, men der var vi jo nu en Gang, saa derved var intet at gøre.

[Skrevet på hovedet øverst på bagsiden af ark 3/sidste side:]

han kørte langs Kartoffelrækkerne for at jeg kunde se 3 Klyder, som ligger
paa Æg; den ene blev liggende paa Reden skønt vi holdt stille, ikke to Alen
fra den, den anden gik fra Reden

[Skrevet langs venstre kant på forsiden af ark 3/næstsidste side:]

og stod og skældte ud lige ved Vognen; det er nogle aldeles henrivende
Fugle med deres høje fine Ben – Agraren sagde ogsaa, at det var en
Oplevelse at se dem saa nær, en Opl. som ikke mange fik.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Lindgaard.

1de Juni 1948.

Kæreste lille Pio!

Tusind Tak for dit lange gode Brev i Gaar. Ja, godt skrive p, men det var da nu langt fra godt, at du igen fik de Maanedesmeder. Jeg synes, at naar det haelt op alleude paa 2^{den} Dag, da vi kan til Nyborg, var der alle de 11-12 Dage, du havde Ferie af ^{den} fik det igen, saa snart du begynte at arbejde, saa lyder det rigtig nok stærkt paa, at det er det legenslige Arbejde, du ikke kan tale - og det er saa sandelig ingen Fioot. Du huske nok, at p formoder det var nervøst, men hvis den Formodning var rigtig, saa skulde man tro, at den Restitution, som Ferien gav dig, skulde have været længere, saa du ikke gjældetlig skulde paa de Smuler igen; med mindre naturligvis, at det virkede som et Chok paa dig at finde Huset i Uryd ud din Hjemsbørst 2-2. Livedet var Tilfeldet, kunde det maaske alligevel være en rigtig Diaz rose med Nerverne. Men godt, at han vil indlægge dig og paa det rigtig undersøgt. Det er rigtig nok skidt, lille Pio, for det tager jo alt 2 for meget paa dine i Forvejen svage Kræfter. Gøt var det, at forspru Marie vil tage med jer til Småland, saa du ikke behøver at skræppe der. Gøt I dog nu kunde paa lidt godt Vejr, saa

maaske de gode Traveleere i det underkøbene
Lant vil hjælpe dig. Hvor tit af Axel at have
fide lavet alt det i de to Stuer, mens du var
borte - ja Laurits skal vite vore gode Vaagen,
an han skal vaa at stikke Axel tan Ojemaad.
Ja, du har rigtig nok Ret i, at det var
en listig Tid, vi havde, og det er jo ikke alene
mens det staa paa, at man har Glat af
det, j. kanke saa til paa det og gen. nyde
det. Jeg er lige ved at gine de to listige Stunder
i Feriehusets Folkrojs Prisen, hvor var den
dejligt og fredeligt og smukt. ogsaa Mark-
vandringen ud den nedlagte Ravefarm,
og Siestaen paa den stille Sportsplads - ja,
det var jo dejligt allesammen. Og selvfølgelig
joist og vildt Samværet med vi to alene, det
gaar kun alt for sjældent paa. Ved den, hvad
vi maaske kunde have gjort - men ikke
gjorde: at forhøre os lidt om et eller andet
Stet der, hvor vi event. kunde møde igen
at have, der maaske vel kunne findes et
Stet, som ikke vil have 17 Kr. om Dagen, og
som alligevel er i Næheden af Skov. Egensk.
kan vel haade du og j. nok nøjes med at have
Strand lidt paa Afstand, se den kan man
jo altid der i Nyborg. Sit man var lidt rigere.

Ja, Glyceropholdet var en Oplevelse, den
 rent ut sagt overraskede mig; j havde ikke
 tænkt mig, at vi havde faaet saa meget
 ud af den, j har heller aldrig vaeret Tillefaa
 saa naer Haet eller vidt, at him var et saa
 betydeligt Menneske, for det er him j absolut
 j har aldrig skolet Brev med hende, det er
 altsit Nina, den satte got Nina, som j ikke
 rangere just saa lidt intellektuellet set.
 Him japper saa meget i sin Tale, skriva dei,
 ja, det er saa karakteristisk, men det er inter
 essant, naar man taler i Telefon med hende,
 saa spoger him en et eller andet, men uden
 at hore Svaret kvidrer him videre, og ut
 over al den Kvidrer bliver det ikke til noget.
 Men trods Sløbsfølelsen over for Tille, er der en
 meget som skille hende fra os i Meninger,
 lagde du f. Eks. Mærke til den Forsigt hvormed
 him antalte Fredsforeningerne, sandt og
 Fredsbeholdelsen fordi det, de gir og vil, er at
 opdrage Mennesker til at føle Fred vilje, de
 begynder efter min Mening netop de, hvor
 der skal begynder: at prædike Freds ligen
 vist i Menneskenemaligheden, og det er vist
 et lidt trist Standpunkt at foragte det, og
 meget militært indstillede kan du tro, de
 er. At de er ortodokse med Religionen, synes j

660:74

ikke gör noget, det er jo et privat og heindrings-
værdigt Antilippe - nu vrøvl - j - j mener,
at det sikker er dees Religion, som faar dem
til at vare saa get, som de er, og saa redob-
belte at yde dees Medmenneske Hjælp, og det er
jo da heindringsværdigt. Det smukke For-
hold som er mellem dem er jo et heelt Mirakel. For
Løstre, selv du og j, som staa heindanden saa
umaaadelig inde, har af g. til, skuer i lidt
den daarlige Smag som stilledig er det, ser j
det ikke; det er simpelthen Glop, som det
altid har været, og hvor langf. j og j har færdig
langt mere end du, hvem ved, om dees Smag
ikke get kunde vare udviklet, hvis de nagen-
sinde havde været inde for lidt Paavirkning
den Religion, vi har jo andeledes færdedes
i Kirke, hvor get Smag er det normale.
Det har altid glædet mig, at Agnaten har
saadan en get Smag, ja, den er langf. sk-
rere end mine, for det betyder nu meget og
er et stort Plus ved et Menneske, at han eller
hun har en get Smag.

Ja, hvor Bikkedag er lykkelig, og hvor Lærdig
og er et heindrende Menneske, j kommer
til at holde mere og mere af ham for hver
Gang j er sammen med ham, der var

noget helt overjordisk med ham den Aften, da
han saa varmt, saa blødt og saa enkelt for-
talte om sin religiøse Indstilling; det gik ige-
nem mig: hvor jeg dog elsker dig Læver, og hvor
du dog er et vidunderligt Menneske. Du sagde
mig den Lejlighed, det er mig din Vej; dæmte,
og jeg maa sige, at hvis jeg kunde være saa
lykkelig overhovedet at have en Vej, saa
ville jeg helst have den, han der viste os.

Apr. 20 - det var at have en Vej - Elle har for-
talt mig, at hun en Gang sagde til Pastor
Helms (Valgmenighedspræst i Hjerlumsdal
og en udmærket Mand): "Hv Pastor Helms,
kunde du dog ikke prøve at omvende mig,
for jeg ville saa gerne omvende; men det mener
han vist ikke, at han kunde, sagde Elle, saa
det blev ikke til noget. NB. Elle sagde det ikke
for at være vittig, men i færd at leve. Sige det
ikke Elle? Det var kedeligt, at du ikke fik det
litt mere til hende, men du kan ellers tro,
jeg fortæller ikke, at jeg ikke havde overtalet dig til
at blive her paa Lindøgaard, for hun har
været saa isende kold. Jeg har slet ikke
prøvet paa at varme dig i stuen, men er
flyttet her ned i spisestuen igen. Varmt har
hun dog ikke været, for vi har forlangt paa

660524
 alle, ikke de. Men hvad den! In anden gik jo Rødder
 ene blev kængsler, som Rødder stent i. Men
 skunk de 3 skidder, som Rødder har og; den
 som Rødder har, har Rødder skidder for at
 komme paa i. Kommet, saa det giver kun
 en Smule Lunkelse her ind, men de, nok
 til at j. har kommet blase mig, med lunde
 klens paa og, med det varme Tante Sk. Tappe
 om mig. Det var nu rart, at du waakte at
 paa hjerne at se og morsomt at du syntet
 sine var til. Jeg havde hende hede sagen i.
 Gaar, og lunde var saa hjernevende, den glade
 lille lunde. Kun er saa pudsigt med alle sine
 vakone Udtryk, f. Eks. sagde lunde i Gaar, at
 lunde drak Mælk: naads, hvor j. holder
 i mig, hende Odforsvad er vist nok ret
 ene, saant af et Barn paa 3 Aar, og
 saa er lunde et lille Fælle, menneske. de
 hjerne pudsigt hende lunde i Gaar, sagde
 lunde sin lille lunde paa hans Haand. de
 han gik med hende net Haanden, saa op paa
 ham og sagde: j. havde saa meget af dig.
 Var det ikke lidt? — — Jo tak, lidt Rødder
 har vi da paaet, j. antager lidt og indet
 20 Min. og det har rettet op grædende gik
 og. Jeg havde en lunde Formiddag i Gaar
 — nej i Dag, hvor vi har haft rigtig et yndigt
 Maj-vejr. hjerne fælle Mælk for Figger
 og kørte mig rundt i Mærkerne net ind i
 den yderste Fæld og saa at Prædikaanden
 lunde, det var en vidunderlig, oplevelse